

210219

Bön kan aldrig ta pliktens plats

Det finns villkor för att Guds löften ska uppfyllas, och bön kan aldrig ta pliktens plats. "Om ni älskar mig," säger Kristus "så håll mina bud." "Den som har mina bud och håller dem, han är den som älskar mig. Och den som älskar mig, han ska bli älskad av min Fader, och jag ska älska honom, och ska uppenbara mig för honom." (Joh. 14:15, 21) De som kommer med sina böner till Gud, och gör anspråk på hans löften medan de inte uppfyller villkoren, förolämpar Jehovah. De åberopar Kristi namn som sin grund för att löftet ska uppfyllas, men utför inte det som skulle visa tro på Kristus och kärlek till honom. Många uppfyller inte de villkor som finns för att bli accepterad av Fadern. Vi behöver noga undersöka de trosgärningar som vi närmar oss Gud med. Om vi är olydiga kommer vi till Herren med ett pantbrev som vi försöker lösa in fast vi inte har uppfyllt villkoren som skulle ge oss rätt att lösa in det. Vi presenterar Guds löften för honom, och ber honom att hålla dem, när han skulle vanära sitt eget namn om han gjorde det.

(Christ's Object Lessons s. 143)

Löftet lyder "Om ni förblir i mig, och mina ord förblir i er, kan ni be om vad ni vill, och det ska bli gjort för er." (Joh. 15:7) Och Johannes förklarar: "Om vi håller hans bud så vet vi därmed att vi känner honom. Den som säger: Jag känner honom, och inte håller hans bud, är en lögnare och sanningen finns inte i honom. Men den som håller hans ord, i honom är verkligen Guds kärlek fullkomnad." (1 Joh. 2:3-5)

(Christ's Object Lessons s. 144)

Ett av Kristi sista bud till sina lärjungar var "Såsom jag har älskat er så ska också ni älska varandra." (Joh. 13:34) Lyder vi detta bud, eller odlar vi vassa och okristna karaktärsdrag? Om vi på något sätt har sårat andra är det vår plikt att erkänna våra fel och försöka försonas. Det är en nödvändig förberedelse för att vi ska kunna komma inför Gud i tro, för att be om hans välsignelse. (Christ's Object Lessons s. 144)

(Översättning: S. Gundler)